

14123

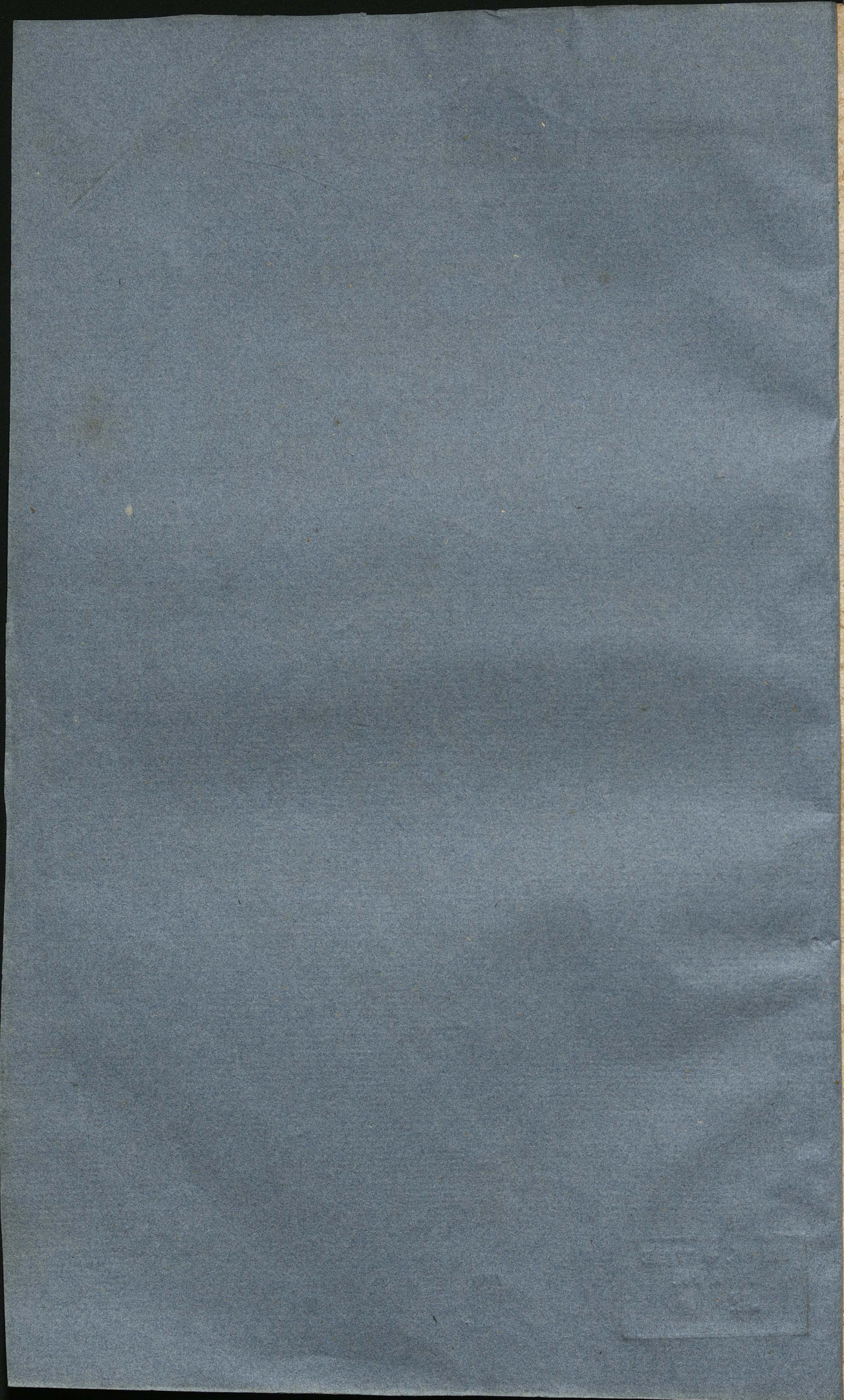
kat.bomp
P

Stanislaus Kostka

III Mag. St. Dr.

Luceviciensis Collegii Soc. Jesu Festiva acclamatio

PANEG. et VITAE
Polon. Fol.
107.

FESTIVA ACCLAMATIO
ANNIBAL PACIFICUS AD PORTAS.

Metropolitanæ Urbis Volhyniæ

CELSISSIMUS

PRINCEPS

In Korzec, Kalwaria & Olexiniee

STANISLAUS KOSTKA

CZARTORYSKI

Venator Regni, Eques Aquilæ Albæ
Radolzyensis &c nunc Luceorienſis

PRÆFECTUS

In prospero ingressu Luceoriam humili Salutatione

EXPRESSA

à Minima Societate JESU Collegii Luceorienſis, Univer-
ſa Celsiſſimæ Familiæ ampliffimis favoribus devincta:
Annô quô Princeps Pacis venit in mundum. 1753.

Leopoli typis S. R. M. Collegii. Societatis JESU

Avitum Decus
CELSISSIMÆ DOMUS

Annibal ad portas Urbis! rumore Quirites
Fama celer torquet, tessera sparsa lucis.
Ad portas Lucæ (*) penetrat Pogonia vibratō
Ferro, quidquid Io, Luca vereris, ama!
Annibal est fortis, prostermit crimina curstu
Pacificus Judex præmia justa feret.
Ipse celer properat, ducit quo cursus Honoris,
Per Titulos Regni, longius ibit iter.

(*) Luca pro Luceoria vocis compellatio à Luca Pri ncipe.

SALUTATIO

Acificum in Metropoli-
tanam Urbem Volhyniæ
Adventum Principis, ce-
lebratura humili salutati-
one Societatis JESU Minimæ Svada,
Celsitudini Tuæ venit obviam Prin-
ceps Celsissime. Procedis Tu illo pas-
su ad supremam Luceorientis Capita-
neatûs stationem, quô Soles ab ortu,
ad meridianam gradiuntur; & minutas
literaturæ athomos claritate Nominis
attrahis, resolvis ceu Phænicensium

ora benevolentiae radiis, vehementia
luminis incendis pectora, ut amore
conflagrent corda. Si Principes ete-
nim Regnorum soles? quid in Te
Principe non ad eminentiam siderum
Primae Magnitudinis? decurris cam-
pum Tuae Gloriam, quam late patet Po-
lonia cum Magno D. L., plus & ultra
limites Patriae Famam circumferente
Principem? ac universum imple or-
bem CZARTORYSCIANI Nomi-
nis magnitudine. Quoties munificas
extendis manus; toties cum sole di-
spergis; ut Patriae usibus subvenias, e-
gestatem Incolarum subleves, Maje-
statem stabilias, Orthodoxam attollas
Religionem. Quod verò fabulosum
est de sole ab Erythreo exoriente; Tu
verissimam Majorum Tuorum pro-
cessu nativo, comprobas Historiam,
ab Alto Purpurati Sanguinis progres-
su, ut inextingvibiles Patriae dies re-

accendas Sidus clarissimum. Eosdem
hodie invehis Volhyniæ oris in Tuo
felici ingressu Luceoriam Celsissime
Præfecte, plusquam bonis Avibûs;
quia hinc Regni, hinc Celsissimi Pala-
tinaratûs Aquilîs, undique convolanti-
bûs, ut irretortîs scrutentur palpebrîs
inaccessibilem lucem, ab obtuti-
bus hospitalis vultûs; à Majorum (a)
Celsissimæ Domus (ALEXANDRO
MICHAELE & JOANNE
CZARTORYSCIIS, Fratribus Sere-
nissimi VLADISLAI Regis Poloni-
arum & Hungariæ) Serenissimis afful-
gentem. Eodem animo mæstissima Ci-
vitas Luceoria, Metropolis Volhyniæ
autumat, à fatis Celsissimi KORI-
BUTH WORONIECKI Principis
& Capitanei Luceoriensis Tui Ante-
cessoris; Te successore unam venif-

[a] Privilegiû Regis Vladislai. Significamus &c. Fratrum nostrorum Illustrium.

se post multos Ierenam diem, conflagratione vastata, temporum calamitatibus desolata, opportunam, prosperam optatissimam. Quæ mens Concivium? cum, referatò Castrò, diem dicit iustitia, legum transgressoribus; dies vivere contendunt ab æquitate Tua dulces, quietos, perfectissimos. Horum ad Coronam Hospitum, admissa Societas Minima non quæ illam ornent, Tui ingressus festivi ad decorem; verum quæ tenuitate styli, rotunditate dictionis, periodorum ambitu, Tuam Celsitudinem, ceu in nucleo Iliadem, inter Acclamations festivas comprehendat. Ceu in nucleo inquã Iliadem, quia illam CZARTORYSCIANI Majestatem Nominis, quæ nullis arctari terminis potest, nullis limitibus circumscribi potest, nulla immensitate claudi potest: ipsa vastitate vastior, sublimitate celsior, profundita-

tate altior, latitudine remotior, verbô
concludam, in latum, longum, sublime,
profundum, omni extensione maxima.
Immensitatem tantam evincunt He-
roum rectefacta, quorum Marte de-
fensa sæpius triumphavit Libertas; Se-
natorum consiliis promota boni pu-
blici stabilitas; Ministrorum Regni a-
ctivitate Regum firmata Majestas: à
Justis Probisq; Concivibus, pietate,
cultu, reverentiâ, Romana Religio pro-
pagata. Illorum Tu meritorum Prin-
ceps Celsissime, pro Fide, Lege, &
Rege persolutorum, obvenis summa
nobis & compendium. Hoc Tua ge-
nerosa indoles exhibet spectatoribus,
quemadmodum ex vultu legimus; af-
fabilitas civilis svadet Concivibus; offi-
cium Regni Incolis Patriæ, quorum
corda in prædam concludis Venator,
tacto pectore spondet; majores quas
de Te spes formamus brevi Senato-

re & *Patre Patriæ*, pollicentur. Interea dum Capitaneum Luceorientem agere contendis, ut Themidem reinducas, diu negatâ subministres æquitatem, justitiam; quæ, & cujus sint? temporum vicissitudine neglectam, exhibeas; stubam componendis litibus aperias, ad tranquillitatem internam Luceorientis Districtûs. Quæ acclamationis festivæ personabit tessera? unâ omnium mente concepta, uno singulorum in corde prognata, uno universorum ore & unanimi voce propalanda. Fidelem animorum *Palatinatûs* interpretem admitte Svadam Luceorientem Societatis JESU, cujus Collegii fundus factus est, vester CZARTORYSCIANUS (b) gloriamur. Neque repetemus Romanam Augustis decantatam; quâ ante ingressum hactenûs tediosi produximus.

(b) *Hist. Collegii Luceorientis*

Phosphore redde diem quid gaudia nostra moraris?

Principe venturo, Phosphore redde diem. *Rom: vai:*

ex quo serenum, perfectissimæ diei, desolatis exoriens Sidus Illustrissimū ante lares universæ Civitatis & Palatinatūs reaccendisti, postquam sereniores vultus exhibuisti, nostrorum Hospes desideriorum. Intermittimus Avium Salve! decantatum per compita, forum & plateas, ratione humana destitutum: aliud conclamare singulari cum humanitate in voto est. Quod illud benevolè inquiris Principum Gloria? prima facies Salutationis nostræ, Tuæ insinuat benevolentia. adumbrabit erudita Prothasis, Apodosis contraria declarabit.

P R O T H A S I S.

Parces Principum Celsissime Oratori, qui antequam Tua excurret prefatus in Elogia, inducet Annibalem juratum à teneris ad Aras hostem Roma-

52
norum, victoriis adultū, Hectorē cla-
rum, & Urbis aggressorem validissimū.
Placuit nobis Tuæ indoli contrarium
proponere; ut Tua eidem opposita vir-
tus magis elucescat. Sequimur hac in
parte illorum praxim, qui ut Trajanos
vocaliūs celebrent clementissimos,
prævio impetu in Neronēs sæviunt im-
placabiles: ut benevolentiam liberalita-
temq; Gratianorum collaudent, in Ve-
spasianis corripunt avaritiam; ut Ma-
cedones invictos declarent, profugos
persequuntur lepores. Respondebit
ab opposito Pacificus adventus Tu-
us Luceoriam, irruptioni Annibalis
Romanum in Imperium. Amilcaris
Filius hic, Bellonæ visceribus credi-
disses conclusus, ac in lucem editus
æstus bellici, pro sinu gestatus in scu-
to, pro fasciis implicatus sagô, pro
ulnis interceptus galeis, pro lacte nu-
tritrus odiis, ditioni Romanæ vene-

noſis. His Gradivi educatus lenocini-
is, necdum puer exuit prætextam,
jam ab impio Genitore deductus ad
Aras, ut juramento obſtringeretur;
quàm primùm per ætatem liceret, con-
tra Romanam gentem arma ſumere.
Ergò vovit Diis à Patre commenda-
tum facinus, cum victimis totus inex-
tingvibili æſtu exarſit iræ; iisdemq; flā-
mīs uſq; ad ætatem adultam æſtuavit.
Ardebant continuò oculi, tantaq; ex
vultu inflāmato ſcelere emicabat
crudelitas; ut ſi conſpectui incenſo vi-
cinior Roma objiceretur, conflagraſſet
ſtipa in favillā redacta. Neque diu li-
bera ab hac flāma vaſtatore permansit
Urbs munitiſſima, cùm annis funeſtus
probavit eventus. Ut Herculeum ete-
nim infediſſe humeris ſenſit Annibal
robur, ad ferendum non unius pon-
dus diei & æſtus, manibus obveniſſe
dexteritatem, tributum pedibus expe-

ditum cursum, quô persequeretur
hostem, prostratum conculcasset; pri-
dem voto indictum aggressus bellum.
Tantus verò vincendi ardor singula
corripuit membra, ut os referatum mi-
nùs, vix conclamasset, ad arma! arma!
manus arma quærent, raperent,
stringerent; pedes in hostem ruerent,
antequam inflammati spectârunt oculi;
caput galeam sumeret, reliqua moles
corporis, sagum citra incommodum
indueret. Quantū exerceri visus Do-
mi? sic armatus, decertaturus extra Pa-
triam? fanè exiguô temporis interval-
lô; à teneris erudita mens temeri-
tate audacissima, exclusit moras; ivit,
properavit. Quas sequaces produxit
Copias? ultra justum Exercitum, cum
quo trajecit in Hispaniam. Et quia in-
sperato aggressus Marte, etiam va-
lidissimū robur Hispanicum ipso metu
concussum, quas vires opponeret ir-

rum-

rumpenti Annibali, non habuit. Jilas
si colligere appropinquavit miles in di-
versa sparsus, unde quaque ab hoste con-
clusus tenebatur, apertis limitibus au-
sui nefario irruptione molesta, quæ u-
niversum evertere conabatur Regnū.
Quemadmodum rupto aggere inun-
dant margines, trahuntur ripæ, obje-
cta haurientibus scyllis ædificia, absu-
mentibus opes interceptas vorticibus,
ipsamque fluctibus vitæ humanæ one-
rariam naufragantium abducentibus,
in Charybdes, scopulos, in profun-
dum. Huic exposita acerbiissimæ cla-
di Hispania, præter consumptam an-
nonam, extinctos Heròes; hinc fer-
rò expugnatas, hinc igne exustas,
hinc stratagemate occupatas amisit Ci-
vitates. Quò verteretur hostis Victor
onustus spoliis? solâ incolis, quibus vi-
vere indulget, relicta ignominia? pate-
facto aditu, movit per Galliam, iisdē

D

ar-

armis deletam, in Italiam; ut serpens
flamma Gradivi, cum finitimis Poten-
tiis, Orbis Imperium, crescente Uni-
versi incendiō absumeret. Quō insa-
tiabilis deprædatorum libido prope-
ras? non plus ultra! si potentiam Ro-
mani Exercitūs prævenis? quæ te in-
festantem impediatur, avertatur, de limiti-
bus proscribat; Natura Parens ab Or-
be condito obicem ponit, objicit Al-
pes, insuperabili montium tractu, ul-
teriore præcludit aditum. Verūm
enimverō in cassum deterremus ho-
stem impavidū; nequē hoc validissimo
ariete passus rejici Annibal; expertus
quidem durissima juga montium,
non sic tamen per naturæ crassitudinē
compacta, quæ artis industria non pos-
set emollire; perfudit acetō, & fluere
visa; artificiosum subjecit ignem, & e-
versa; illo impetu disjecta, quo nec Gi-
gantes Cælum oppugnare fingit An-
ti quitas. Quisquis hæres? qui accipis

inaudita, non hæret Annibal; per apertum iter, subsecuta irruptio. Quia verò occurrentem sibi invenit Titum Sempronium Consulem, & hunc apud Trebiam profligavit. Fudit ad Trasimenum lacum Flaminium, cæsis quinq; supra decem millibûs Romanorum. Dederat quidem repressalia Fabius Maximus, verùm rursûs collectis viribûs Paulum Æmilium, & Terentium Varronem, creatos Consules, apud Cannas Vicum in Apulia superavit, deletis quadraginta millibûs peditum, duobûs Equitû supra septingentos. Declarant stragem hanc tres modii supra dimidium annulorum, missum Carthaginem spolium. Victâ Italiâ restabat Victori Urbem invadere: ergo eversis Antemuralibûs, usque ad Portas penetrat; spoliaretq; si quemadmodum vincere, sic triumphare non ignorasset; quod ego præ-

tereo, cum reliquis gestis Annibalis, de quibus Livius, & Plutarchus. Illud unicum subjicio: quis animus Romanorum fuerat, in tam obsidione gravissima? vix conclamatum est: *Annibal ad portas! Annibal ad portas!* Visus miles arma Victori ad pedes abjicere, Consules in servitutum abduci, cives spoliari, pallefcere Genitriccs, quòd ad necem procreassent Filios, tanquam ad mortem destinari infantes lugere, singulos exanimante metu crudelissimo. Hæc acclamationē Invasoris sublecuta Annibalis; jam ad faventiozem Tui ingressûs, quam teneamus linguâ, antequam promamus ore, descendit Oratio.

A P O D O S I S

Adumbratam ingressûs Tui celeritatem Princeps Celsissime, Castri Præfecte Luceoriensis, contrario An-

Annibalis, ut deducam; à Magnis Tu-
is Natalibus incipio. Neque à pri-
mis Majoribus Celsissimæ Domûs qui
ipsi sibi Elogium sunt; nullâ paginâ
concludendum. Unus pro cunctis ad
Incrementum Tuæ Gloriæ suffici-
et pietate in superos, fidelitate in Augu-
stos, meritis in Patriâ, civilitate in Con-
cives, Accrescens Princeps Celsissi-
mus JOSEHPUS CZARTORY-
SKI Vexillifer Magni D. L. Capita-
neus Punsensis, Tuus Progenitor
amabilissimus. Sic ille paratus vixit a-
nimô semper invictô præferre vexil-
lum Amplissimi Ducatûs, ut Heroica
virtutè Duces anteiret; tranquillitatis
publicæ amantissimus. Hinc nè inte-
stinis absumeretur motibûs belli Pa-
tria, confirmationem Jurium Univer-
sæ Gentis Polonæ, imponente Dia-
dema Regni AUGUSTO II. Polo-
niarum Rege Capiti, firmavit (c]

manu. Seceſſerat plerumq; ad Prin-
cipatum Kalvariæ, Thaumaturgum
Locum, quem incolunt Seraphici Pa-
tres, Ordinis Minorum de Obser-
vantia ut placato Numine tanquam ab
elata ſpecula, Patriæ proſpiceret. Ne
verò in Poſteris deeſſet perennaturæ
Reipublicæ, Connubialî vinculo in fæ-
dus advitalitium adſtrinxit vitæ Soci-
am, Celiſſimam Conſortem TERES-
SIAM Illuſtriſſimi VLADISLAI
DENHOFF Palatini Pomeraniæ to-
gâ & ſagô, plurimum commendati (d)
Filiam; quæ ſicut amore Numinis
arſit TERESSIA, ſic connubialî flam-
mâ, totam Denhoffianæ Domûs glo-
riam derivatam, in Celiſitudinem ſpar-
ſit Veſtram. Ab his Genitoribus, in
lucem editus Princeps Celiſſime in
primo ortu apparuiſti Orbi, ceû pri-
mæ Magnitudinis ſiderum, Poli Sar-
matici Parelia, quæ nec Soles pingunt

(d) 1674. & 1683.

Se-

Serenissimi. Superabat illa vultûs a-
mænitas, genarum venustas, frontis
serenitas, quos splendores, nisi Lucina
purpuratîs adumbrasset fasciûs invo-
lutos, undique concurrentibûs vici-
nis præter sanguine junctos, vehemē-
tia claritatis attenuasset oculorum aci-
em spectatoribus. Non comprehen-
do allata Celsissimæ Domui solatia
Tecum Infante Cælis delapso; ausim
tamen dicere illa obvenisse, quæ ori-
ente Sole, post caliginosos noctis
squallores redeunt Universo. Si Do-
mesticos appello Penates? confiten-
tur Fumosas Majorum imagines re-
divivo depictas affulsisse colore, ab
Alto suo Sangvine, in Te Prøgenie,
propagato: Celsissimæ Domûs parie-
tes attolli videbantur, à Tua in cuna-
bulis prostrata Celsitudine: confan-
guinitatis Arbor, veriùs fabulosâ quæ

gravibus ramis totum protexerat orbem

Virgilius.

latius explicari Te nova vite ex-
crescente. Universa Aulæ Familia, Te
suum Principem natum conclamabat;
Principatus Hæredem vendicabat;
Regnum, futurum Civem & Patrem
Patriæ reposcebat. Subditi quibus im-
perares, recognoscebat; Religio ut
Te suum clientem haberet, de sacro
levavit Fonte. Principis nuncupatio-
nem non inquiero, justum naturæ tri-
butū, quod seu orientem solem distin-
guit aurora, & cum primis ornatus
naturæ dotibus, nisi Princeps nasci nō
poteras. Ast quod assumpsisti Nomen
cum Baptismi gratia? æquè gratiosū,
ac gloriosū STANISLAIKOST-
CÆ, pignus futuræ gloriæ, quā im-
plēsti STANISLAUS Patriam: os de
oslibus, etiam KOSTKARUM divi-
nâ Apotheosi celebratis Olympum
fama. Si quando

Conveniunt rebus nomina sepe suis, Tri.
certè Te comparente, practicum.

Divinus Tutelaris Tuus Sole Justi-
tiæ signatus in pectore suæ Genitricis
Illustrissimæ; Tu Tuæ Celsissimæ, di-
stinctus pietate Seraphica. Solea Illi
avita ad supremos honores iter tritū
fecerat, quos consequeretur in Patria,
nisi hīs omissis, ad cælestes contendis-
set: Te Soleatus Eques in altum utri-
usq; honoris evehit. Crux Eidem Pa-
tritia, vitæ præsidium; Tibi Gentilitii
Pogonia & Palatinatus cui nascebaris,
scilicet *Volhynensis*. Societatis JESU
ille Socius; Tu ejusdem Religionis
Minimæ Conservator, quâ benevo-
lentiâ, quâ favoribûs quâ beneficiis
quæ possides hæreditario jure Do-
mûs Celsissimæ, exhibita. Societatis
Nostræ declarant *Annales* indelebili
charactere annotati per *Provinciam*
Polonam & Lithvanam, præterquàm
quòd in cordibus scripti, in pectore
nostrum omnium signati; horum quæ-

piam digressio declarabit, cum singula, nullius comprehendet prolixa expositio. Quantum attinet ad Celsissimorum Parentum illecebras, de sua prole æquè Celsissima; parū est quod in Tuos vultus defixis plerumq; hærebant oculis; recreasti Indole spei magnæ, ex iisdem legebant Te Majorem Maximis adultum fore virum. Proinde complectebantur ulnâs, excipiebant sinu, præ pectore gestabant, admovebant cordi, afficiebant osculis, fovebant nutritum lenociniis. Et crescebas ab lactatus corpore, plus dotibus animi congenitis ab infantia. Quæcunque etenim soluta in voces linguâ promebas verba, produxisti sermonē veritati loquentium consonum, prudentiæ eruditorum, senum consiliis. Non distrahebant juventutem Tuam pulveres otio pueriles; cum gravissimis Tibi ludus erat, ut condisceres

res à teneris, quæ maturus ageres.
Vexat alios inertia animi pluribûs an-
nîs, antequam rationis usu recepto,
meliora probent. Tu Principum Jdea,
ut primùm per ætatem licuit, pruden-
tiâ adultos superâsti, verùm non hu-
jus sæculi. Cum Divino cultui perfol-
vendo studuisti, sæpius ad Deum fu-
sis precibûs, flexîs genibûs, compo-
sitîs manibûs, mente usquè ad Cælos
elevata, cujus beneficiô condidicisti
recta sapere. Institutione sacrosanctè
exacta Celsissimorum Progenitorum;
ut inviolatas custodires Divinas leges,
impleres Patriæ, observares civiles
juratus ad Aras Custos Legum; non
odiûs imbutus Annibalis, noceres le-
gi, Regi, Fidei, Civibus, & Finitimis.
Amplissimi progressus Tui ejusmo-
di, satis equidem docent, quantum
profecisti Naturâ, & domestica de in-
dustria; quia tamen faciliior, eaque

major naturæ per artem expolitio; de
annutu Celsissimorum Parentum, ad
tractanda studia concessisti Cracoviã.
O! felix singularum scientiarum in Re-
gno nostro Academia Parens! quæ Ta-
lem aliquando nacta discipulum. Plu-
rimum! plurimum! desuper provi-
sum Tuam ad commendationem, cū
eruditionis Tuæ concessum ejusmo-
di sequacem complexa es; Cujus do-
cilitati nihil arduum, nihil capacitati in-
perceptibile, nihil desiderio perdiscē-
di intactum, nihil conatui insuperabi-
le. Plerumq; etenim iniqua correptio-
ne læduntur, eruditissimi cætus, quod
stipites non transforment in Mercurios;
cū tamen destitutum naturæ doti-
būs, plusquam difficilè posse per artem
perfici: quemadmodum plenissimò e-
tiam alveò Ethiòpem mutare in homi-
nem Europeum imperceptibile est.

Quo-

Quòties in arena illa literaturæ sunt
reproducta, ingeniosi conflictûs certa-
mina, toties Dux Celsissimus, præri-
puit victor Triumphales palmas cõ-
militonibus, sive Palladis hastatæ, si-
ve pharetrati Apollinis laureas im-
marcescibiles consecutus; inter Orato-
res cum virga Mercurii cujusvis pu-
gnæ Supremus Moderator. Corona-
vit brevem inter tædia expectationē
Parentum, progressus in literis; cum,
superatis ingenio æqualibûs, excitatis
exemplō minoribûs, ad Majora invita-
tis compositione morum singulîs, pie-
tate, prudentiâ, experimentalî scien-
tiâ, quantū ætas cõcesserat; domesticos
celebraturus Penates, ab eruditis
revocatus ad Reipublicæ tractanda,
post literales ludos, negotia, rediit vali-
dior. Quid Princeps Humanissime
curas Patriæ inter, limites ejusdem su-
scipere cogitas? Soles exteri Te ve-
ram Polonæ Aquilæ progeniem

comprobare nituntur suis splendoribus. Sprevit emendicatum lumen quærere in solo & sub sole Patrio, Princeps commendabilis. Noluit alienum derivare, à *Polo* Poloniæ Clarissimus. Si peregrinis etenim aliquid concedendum scientiis est? domi illas condidicit accuratiùs. Videre quidem degens extra Regnum quæpiam curiosò poterat oculò, quid spectaret attonitus non habuit; audire aliis inaudita poterat, quid disceret ignarus, non supererat: totum ex civili conversatione, accurato studio, frequenti lectione, accepit; quidquid cõmendat humanitatem. Lingvarum affabilitatem si quærimus? cum candore loqueris Germanico, suavitate auditui arrides Gallica. Magis confido, ut nostrum lustraturi solem Exteri, à Te perdiscant liberaliter discurrente, quod ipsi tradere consveverant quæ-
stu-

stuòsi: illumq; in Te mirentur ge-
nium, qui singularum nationum ar-
rideat palato, svavitate oris humanif-
sima. Ipsa tibi frequens conversatio
intra & extra Regnum ad Aulam Po-
loniarum Regis feliciter imperantis
AUGUSTI III, cujus perspecta Ma-
jestas, voluptate fruitur maxima ex
Tuis obtutibus. A profundo sermone
percipit consilia, cum de negotiis Rei-
publicæ discurrens; cum de arte mili-
tari? normam accipit, quâ tranquil-
litatem tuetur Regni; cum de legibus
Polonis? mensuram sumit, quâ Polo-
nam conservet Libertatem. Quantū
Reipublicæ solatiū est? par Regū volu-
ptati, quod Tua eidem in omnibus cō-
fert negotiatio officiosa. Veneras o-
lim ad Generalia Comitia in theatro no-
stri Regni celebrāda Legatus; & quid-
quid ejusmodi muneris fuerat præ-
scriptum, implesti ad literam. Sive e-

tenim Collegio Nūtiarum aderas, ad-
mittebaris, & ipse Nūtius omnibū numeris absolutus; audiebaris Superū ad
homines missus Ablegatus; adoraba-
ris promens pro verbis ore facundo
oracula. Sive in Corona Senatorum
comparueras; gemmā ornabas cor-
pus Reipublicæ: utrobique liberè di-
xisti pro integritate Patriæ Publicus
Oratorum Princeps; pro implendis
deponasti iuribus Demosthenes. Pro
conservatione Libertatis Auræ Gen-
tis liberæ, cui & sentire quod velis, &
velle quod sentis, liberum veto in-
dulsit, fulminasti Pericles; denique
pro Fide, Lege, & Rege, Cato di-
xisti profundè, fortiter, convictivè.
Instructionis commissæ proposita cū
exponeres; dubium erat, verbane fu-
disti inter flumina Eloquentiæ ex-
hausta, facundissimus? an Hercules
Gallicanus catenato sermone, eoque
au-

aureo trahebas attentos ad alsensum?
duxisti captivos in obsequium Tuæ
Fidei, juratos in verba conclusisti.
Quia verò plerumque atrociùs lingua
ferit acinace; nè in verbo quidem læ-
sisti à Tuo pendentes ore; à quibus
semper & bene audiebas, hactenus à
Serenissimo Rege & Republica. In-
vitatus dein ab Augustissima Majesta-
te ad fuscipiendum Regni Ministeri-
um, inferiùs quidem Tuïs meritïs, qui
prima malis mereri, quàm habere; à
Tua tamen Celsitudine ad Principum
eminentiam evectum acceptasti, Ve-
nator Regni Celsissime. Permittamus
Officium hoc institutum, distrahendi
gratiâ Regiam Majestatem curis Pa-
triæ continuïs publicisq; negotiïs oc-
cupatam, quæ post animi relaxatio-
nem, validius tractanda componat, cõ-
posita stabiliat, stabilita confirmet, fir-
matis prospiciat, ut Patriæ perennet

integritas. Tu interea Celsissime Venator venaris corda animorum, Regum, Familiæ, Procerum, quorum concludis affectus pectore. Retia explicent alii, quibûs ferarum greges intercipient; venatus Tui muneris, in prædam amores tenet civium Patriæ. Extendis manus civilis, & humanitate tua, etiam reluctantes apprehendis; duxisses in spolium barbarum, si hos in casses incidisset. Nec fragore tubarum, excitata, usu rationis prædita animalia, quæcunque sint, non armorum strepitu concussa incidunt, verùm ipsa affabilitate, quoties gratiose loqueris admonita. Hac Te Venator Regni Celsissime cum onustum prædâ celebros; vilipendo modios annulorum, quos hosti cæso detraxit Annibal. Connubiales Tuos satis æstimare non possum, verùm illos Fortunæ Tuæ Faber quomodo confecisti?
pro-

probatu amoris certamen obtulit in
præmium. Quid voco amoris proba-
ti certamen? sanè certamen, quod pe-
ctus fauciat citrà cruentum vulnus.
Sagittarius equidem amor, tamen cū
sagittâ cor ferit, non lædit. Sit et ala-
tus impatiens moræ, non tam ruit,
quàm volat, ast non in hostem, ve-
rùm ut advitalitiam consequeretur
amicitiam. Cæcum ne crede, quod
oculi amoris solidi duces, per-
venustum probant objectum; ad illud
fertur, ut complectatur. Nè verò fu-
catus sit ipse, qui potius lædat, quàm
amet; quod suum habere cupit, quid
dico suum? unus fieri ipse, cum unum
cor & anima, esse nititur; idem con-
nubiali annulô signat Cancellarius. In-
violabilis ponit sigillum amicitiæ, fo-
lâ fatorum frangendum inclementiâ,
digitos eosq; cordiales redimit &
pro gemma inæstimabile plusquàm

Cleopatrarum Regnum æstimanda, cor adu-
natum concludit. Quod cum con-
cludit fortunatiore orbita, inter Hy-
menæi circulos conjunctus amor con-
cinit:

Jam duo concordem animam spiramus in unam Ouid.

quam nutrit flamma à tædis reac-
censa æviternum. Eodem tu incertami-
ne Eques Albæ Aquilæ, Victor, sive
victus, cum hoc in conflictu æquè vin-
cere sive vinci gloriosum, desponsasti
Tibi annulo in vitæ Sociam Illustris-
simum JACOBI RYBINSKI Palatini
Culmensis dilectam unicè Filiam, Le-
gati Pomeraniæ (d) Magni Oratoris,
Senatoris deinde majoris consilio, æ-
quitate maximi Judicis & Mareschal-
ci Tribunalitii (e) Radomiensis, nec
non (f) Regni indefessi. Indefessi in-
quam, cum nullis parcendo labori-
bus activitatis; sollicitudinis constan-
tiæ, iisdem fractus, posuit vitam pro
justitia, quam administraverat Vice-

regia Potestate. Hujus itaq; Proge-
genitoris, Nervâ, bonô; Trajanô, opti-
mò, melioris, Prolem duxisti parem,
Celsissimam ANNAM Consortem. U-
niversæ illius dotes corporis & animi,
gratiosæ sunt, quæ tota Gratia. Inter
fabulas reputamus tres cõfictas Cha-
rites, Aglaiam, Thalam, & Euphro-
synen, teste Hesiodo; non tot quin
plures fingat cum antiquitate posteri-
tas; has omnes de vultu Celsissimæ
Consortis fas est legere comprehen-
sas. Facies illius venustissima, riden-
tis Cæli serenitas spectatoribus afful-
gens, hilaritate festiva arridet, amæ-
nitate genarum exhilarat, suavitate la-
biorum recreat, frontis serenitate fa-
vet, acie oculorum vincit, tota cultis-
simum muliebris mundi ornamentum.
Quid Græcia jactas Helenam? Sar-
matiaë ANNA gratiosior, formosa spe-
cie, donis animi superat Pulcheriaë

commendationem. Tantâ eminet prudentiâ, quantam requirit scientia rerum agendarum, scilicet: & sequi, quod pròdest; & vitare, quod obest. Compositio illius gravis eodem tramite, quo Religio incedit, à teneris leve nihil, offensivum nihil, vitiosum nihil, sequitur. Prosequitur ferventi pietate Numina, fovet civilem amicitiam, humanitate certat, benevolentiam conciliat, reliquas virtutes custode tuetur verecundiam. His ornata superum favoribus, si Genitorum Corona Filii? desideria Celsissimæ Domus coronavit gratiosa Prole. Primum vendicat encomii locum Celsissima CONSTANTIA, cujus maximæ dotes, suæ Genitricis Amplissimæ, quæ & corporis speciẽ ornant, & animũ appreciant. Quæ cū crescente, dum crescunt, cõstabit magnæ Parentis, maximã progeniem; quemadmodum vultus pingit

git lineamenta, signant tenerrima, non
vanus augur fingit species, indicat cō-
positio; comprobabit eventus. Quia
verò Filii plerumq; matrillant, par no-
bile Celsissimorum Fratrum, JOSE-
PHUS & FRANCISCUS Principes
Celsissimi, etiam viva Imago, verissi-
ma virtutum species, Tuarumq; Hæ-
res. JOSEPHUS Celsissimæ Do-
mûs incrementum gloriæ, FRANCI-
SCUS amor Patriæ: uterque magnæ
spei indoles, ad amplitudinem Celsif-
simæ Familiæ, ad Reipublicæ emo-
lumentum, Religionis Sacrosanctæ ad
tutelam.

A lenociis Celsissimæ Proles, ad
præclarè gesta Celsissimi Principis
concedamus. Ingentia illa quidem ne-
queunt vocari ad calculum; quia tamē
tangi possunt in parte, sit fas quæpi-
am innuere. Quæ Tua Principum
Clementissime frequens occupatio?
12 quæ

quæ Titos decet, deliciæ humani generis, & amor mundi. Succurris miserorum egestati, quos liberali manu erigis; & cum utramque extendis, ad mensuram Tuæ Celsitudinis sublevas. Easdem liberalis in superos non subtrahis, cujus pietatis nitore fulgent Aræ, splendent Divorum Tempia, Religiosorum aluntur, Familiæ. Quæ cum Civibus conversatio? quæ Trajanos commendat, humanissima. Felix Senatus ab obtutibus illius Cæsaris exclamasse traditur: o nos felices! idem plaudunt cum quibus versaris, affulgens serenitate frontis, amænitate vultus exhilarans, oris recreans affabilitate. Ne verò Equestri videaris deesse ordini, Eques Aquilæ Albæ, Magistrum agis Equitum invictæ Gentis, cum quibus seu Romanæ Phalanges, Aquilis insignitæ insuperabili dexteritatê; propugnes commune
bo-

bonum, tuearis libertatem, defendas
Patriam.

Præter alia, ultimum Tibi in votis fu-
erat, tranquillitati publicæ cōsulere; quia
verò animadvertisti Rempublicam sub
faventissimo Serenissimi AUCUSTI III
Regis & Domini nostri Clementissimi
imperio pacatissimam, soliusq; Celsissi-
mi Palatinatûs Volhynensis in Luce-
orienti Districtu lites Concivium, dene-
gata justitia à Castro dolorum Celsissi-
mi KORYBUTH WORONIECKI
Principis & Capitanei Luceorientis in
Themidis Castro ejusdem Districtûs, il-
las componere Præfectus constituisti.
Longa mora intercescit, antequàm exe-
quereris, quod Astreæ vovisti, Celsissi-
mo Principe FRIDERICOMICHAELE
CLARTORYSKI Cancellario Magni. D.
L. à pietate in Patrem inaudita cele-
berrimò; qui à Genitore acceptavit Pro-
cancellarii olim ministerium; ut eundem
K fecis

ecisset Senatorem; fatis felicitati Suæ
urbiratus fore optimus Filius, si annu-
um digitò rotaret, orbitam Fortunæ,
Sellam Curulem subjiciendo Genitori
Venerando. Postquam tamen pari amo-
re prosequendo Te Sanguinem suum,
liberè Tibi cessisset Capitaneatum, quam
facilitatem bene merebaris de Illo, & de
Augustissima Majestate gratiam; è vesti-
giò ad effectum deducis, quod pridem
proposueras. Quid est Principum Ma-
xime? quod non statim à fatis Celsissimi
KORYBUTH sis declaratus, Favore
Regio Præfectus? ne fatò dicereris præ-
esse, quem merita præmiarunt. Forti-
ùs illud argumentum: ab initio Tuæ
Profapiæ à KORIGELLO propagatæ,
ejusdem Nepos (g) THEODORUS
CZARTORYSKI Dux in Klevan egit
Præfecturam Luceorientem; longa serie
alii eandem gesserant Præfecturam, jure
successionis cujuspian, liceat dicere; ut

er-

ergo ceu hæres succederes, à Principe
CZARTORYSKI repetere debueras
quod non una ætate Vestri muneris erat
CZARTORYSKI & Honoris. Nec
postremum illum existemus, audia-
mus Cassiodorum *(b)* potestati Præfecti
Prætorio nulla dignitas est æqualis, quæ se-
cundas partes post Cæsarem gerere instituta
Tua Dignitas, Vice-Regiam exercere
potestatem delegatam. Optimè factum
existimem? hanc Tibi obvenisse pote-
statem, quam Princeps Celsissime parti-
tam, exerces cum Regibus

Divisum Imperium cum Jove Cæsar habet.

Rom. Vast.

Tu cum Augustissimo in parte com-
missum administraturus justitiam, venisti
Capitaneus, qualem præscribit Lex pu-
blica *(i)* Possessionatum. Altera *[k]* æta-
te & discretionem benè vigentem. Ex utroq;
Cæsar es, quod multarum Hæreditarius
Dominus sis Ditionum? Principatus Ko-

(b) lib. 5.

(i) Const. 1673. *[k]* Const. 1602.

recensis, Kalvariæ & Olexinensis per-
hibet: annus vitæ necdum quadragesi-
mus, infractas commendat vires, discreti-
onis, quæ supremos decent Judices.
Mirum est quod æquales usibus Patriæ
diutiùs alii fervent; Tu illas exerere pa-
ratus, in emolumentum Palatinatûs Cel-
sissimi Volhyniæ, quamprimum licuit
venisti salutandus, antequam à nobis sa-
lutari poteras justò encomiò. Qua de
causa audire vis benevolè? citra offensã
fit, respondet Orator: utriusq; partis vitio;
Tuo? si dicendum est vitium: quia non
poteras, propter amplitudinem Domûs,
Tuorumque mèritorum; nostro? quia
tenuitate Svadæ satis laudari non po-
teras. Verumtamen si publica privatis
anteponenda? ultrò ad *Purpuram* Prin-
cipis erubescimus, & quod non vale-
mus præstare, Tuo applaudimus stu-
dio subvenienti absque mora œquitati.

Malumus indulgentiam consequi,
eamq; ab innata expectamus Cle-
mentia; quam in administranda ju-
stitia Districtus Nobilissimi, pati in-
juriam. Nobis satis supererit tem-
poris, (Numina concedant in an-
nos plures) Religionis Minimæ O-
ratoribus, Tuam adorare Celsitudi-
nem: Jus æquitatis moram non
patitur, ut Tua activitate revo-
cetur intermissum. Ingredere itaq;
sic commendatus virtutum meri-
torumq; Tuorum præstantiâ, in Me-
tropolim Volhyniæ Urbem, Præfe-
ctus Castrensis; quæ concurrentium
festiva Civium acclamatio? Audire
mihi videor! exquò Avitus Po-
gonia ad portas supervenit, præter
Castrensem, ad gestientium animo-
rum, manus sinuatas in arcus tri-
umphales, unam ore omnium uno, &
ex corde uno, erumpentem tesse-

L

ram

ram: ANNIBAL ad portas PACI-
FIFICUS! ANNIBAL ad portas
PACIFICUS! Timorisne? amorisve
rumor per Urbem crescente famâ
crescit? evaginatum ferrum horrorem
incutit, cum quo jus gladii illatum de-
terret. Quid dicere præsumo deterret?
perstringat scelera, noster ipse Te me-
tus amat, quo proscribas crimina, de-
fendas æquitatem. Amoris crede ser-
monem elatum, quem ex abundantia
cordis, singulorum ora declamant:
quid noster ANNIBAL ad portas
hæres? subintra apertum pectus! cor-
dis Regiam occupa! veni & impera.
Neq; à nobis confictam hanc cre-
de salutationem, vultibus ratam le-
ge Procerum Nobilium, vulgi, &
Nostris. Illi Concives Regni, cum
Te talem nacti Concivem sunt; pe-
rennitatem pollicentur Patriæ, à Tu-

is consiliis, quibus reguntur Regna.
Nobilitas, cum palam loquitur Ca-
pitaneum; à jurgiis abstinet, altissi-
mo Tuo subjicienda Judicio; fe-
dandas relinquit lites, componendas
Tuo in competenti Forò, expectat
discordias. Vulgus declamat Civitatis
dofolatae Innovatorem! amissarum
opum Recuperatorem! conquiren-
darum Protectorem. Nobis Reli-
giofa intercipit verba modestia; hinc
non ascendimus super tecta, non cla-
mamus diductis faucibus; verùm
cum & menti non desunt sua ver-
ba, proni elevata mente Celsitudi-
nem Principis attollimus. Quantum
tamen demissio permittit loqui, pro-
mimus voces: Celsissimus STANI-
SLAUS KOSTKA CZARTORY-
SKI Princeps in Korzec, Kalvaria,
& Olexiniee, Capitaneus Castri

Luceoriensis, Majestatis Augustæ
decus, Familiæ honos, Domûs Cel-
situde, Patriæ Civium Princeps,
Equitum Hæctor, Legum Custos,
Æquitatis Propugnator, Libertatis
Defensor, Tranquillitatis Conser-
vator, Amor Populi. Né verò
& hæc verba cum aura evanescant,
eadem mandamus typo; ut mutus
sermo character, loquatur posteris
ad perpetuam rei memoriam: Te
Principem Clementissimum, Judi-
cem æquitate præditum, pacis pu-
blicæ Propugnatorem, stetisse ali-
quando ANNIBALEM ad portas;
ast PACIFICUM, Metropolitanæ
Urbis Volhyniæ, eamque subin-
trasse, in Castro Præfectum im-
perasse; ut ejusmodi viros habere
à Diis Judices, Palatinatus exo-
ptet, sæcula expectent.

DIGRES-

D I G R E S S I O.

CUm à festivo ingressu Tuo, has de Te spes no-
 tras formámus Præfecte Celsissime; ne vehe-
 mentiâ lætitiæ obruamur, quam corde ferre non
 valemus; ad Majorum Tuorum laudes excurrimus,
 ut violentiâ tripudiorum, ab una felicitate Tua
 affecti, temperemus nostra solatia, eorundem
 distracti laudibûs. Neque hîc mihi ab Origine
 longa Celsissimæ Domûs texere Panegyres, in vo-
 to est, quas fasti non concludunt sæculorum, at-
 tingere quidem possunt, comprehendere non pos-
 sunt. Ergo non unius ætatis & illum laborem
 prætereo difficilem, perinde ac impossibilē nullo co-
 natu superādū. Nequè colligata Nōina cū Illustrissimis,
 Celsissimis, Eminentissimis, Serenissimis Familiis multi-
 plicabo, quæ CZARTORYSCIANA complectitur Ar-
 bor consanguinitatis una nemus. Quisquis vestrū leget
 impressum Nomen, in cognitionem veniet, cum
 Primoribus Regni amplissimam Domum junctam
 sanguine; quæ ipsa, Equestris Ordo, Senatus, & Res-
 publica est. Quântum tamen breve salutatio-
 nis folium capere valebit, datæ digressionis ergò,
 Quospiam oratio CZARTORYSCIOS loquetur.

Primus obvenit FLORIANUS CASIMIRUS
 CZARTORYSKI Archiepiscopus Gnesnensis, Le-
 gatus Natus Regni, & Magni D. L. Primas Pri-
 musq; Princeps & Pro-Rex post fata Serenissimi
 MICHAELIS. Laudes illius à nostræ Societatis
 Scholis Luceorientibus ordimur; in quibus prima
 tanto cum studio eruditionis posuit fundamenta,
 ut in Romano Collegio sublimioribûs excultus
 disciplinâ, Præfide Joanne de Lugo Societatis JE-
 SU, deinde S. R. E. Cardinale Lauream (*) mere-

( ) P. Kwiatkiewicz: S. J.

retur Doctorem. Admirandam illius scientiam,
 Roma scientiarum sedes, magno accepit plausu;
 majorem profecutus sanctitatem URBANUS VIII
 Summus Pontifex: utrumq; maximò coronavit en-
 comiò in datis ad INNOCENTIUM X. Sere-
 nissimus JOANNES CASIMIRUS: *ea scilicet ge-
 neris claritudine fulget in Regno nostro CASIMIRUS
 CZARTORYSKI, ut minimè nos latere potuerit ejus
 probitas, doctrina, & cæteræ egregiæ animi dotes; qui-
 bus Urbis oculos, cum ibi studiorum causâ ageret, in se
 converterat &c.* Et meritò commendavit tantò Elo-
 gio, in Sacrario Orbis consecratum Sacerdotem,
 cujus probitatem, peractis in domo Lauretana tre-
 mendi Sacrificii Primitiis, in Poloniam reducis, co-
 mitabantur miracula, Corporis Divinissimi BONIFA-
 CII Martyris, oblatis à Cardinale BARBERINO, in
 pignus amoris probatissimi, quò ferebatur Princeps
 S. R. E. in Polonum Principem; à quo idem illa-
 tum (a) solenni cum pompa in Principatus Cleva-
 nensis Metropolim, cultui publico proponitur. Sa-
 cræ verò exedræ Doctorem sacerrimum, & virum
 Apostolici zeli magnum celebrârunt. Scriptores
 (b) *Præsulem connexualem*, postquam scissam Rem-
 publicam sub vinculo Generosi Swiderski, in Com-
 missione Olborensi & Leopoliensi, vinculo con-
 junxit animorum. In Societatem JESU semper
 munificus, qui præter liberalitatis profusæ beneficia
 Collegio Ravensi (c) numerosam satis Bibliothe-
 cam inscripsit. Domui verò Probationis Cracovi-
 ensi ad Sanctum Mathiam (d) Sedem Sapientiæ,
 Thaumaturgam Imaginem MARIÆ Majoris; cujus

(a) *Hist. Coll. Lucr. S. I.*

(b) *Kochowski.*

(c) *Hist. Coll. Rav. S. I.*

(d) *Hist. Dom. Prob. S. I.*

altitudine scientiæ Religiosa juvenus nostra imbu-
eretur; in majori Ara colendam addixit: Ecclesiæ
Romanæ fulcrum, Pater Patriæ, nostræ Religioni
Princeps addictissimus.

ALEXANDRI Principis CZARTORYSKI Pala-
tini Voithyniæ laudibus non immoror, quem AU-
GUSTUS I. fatis celebrat: *Maximum ingenio, pru-
dentiâ, fortitudine, probitate, ac fide constanti in Re-
gem & Rempubicam.* Ingenium & prudentiam pro-
bârunt consilia, Senatus testis; probitatem Divorum
cultus exhibuit, fidē in Rempubicâ unione Magni
D. L. firmavit, in Regem, amor Majestatis, cujus
meruit elogium. Fortitudinem præclare gesta con-
tra Tartaros [a] quorum ultra quatuor viginti mil-
lia ferrô prostravit, Imbraim casô Bafsâ, & octo-
ginta millia mancipatorum in libertatem reduxit.
Quid numero Domûs Celsissimæ merita in Regem
& Rempubicam? notârunt Fasti Patriæ nunquam
obliterandi. Nostra nobis exhibita, à Vobis CZAR-
TORYSCHII Celsissimi Principes beneficia incumbit
enarrare, ne inter religiosos parietes conclusa late-
ant, & nos à Posteris arguamur ingrati.

Quantum itaq; permittit styli tenuitas, dulcis recor-
datio se se insinuat Celsissimi GEORGII Ducis in Kle-
van Amplissimi Benefactoris (b) Collegii Vinnicensis
Societatis JESU; sed & hæc beneficia cū Poloniæ Co-
rona (c) celebret; Beneficiorum Collegii nostri Luce-
orientis lucubrationem tractandam suscipio. Magnus
ille Princeps benevolentiam cum n. c. undè obtinere-
mus; quo loco primum lapidem fundandi Collegii po-
neremus; & aream cōcessit (d), & Palatiū donavit; un-

Privilegium Ang. I.

(a) Kojalewicz 1527.

(b) Argentus de rebus Soc: JESU: 1

(c) P. Niesiecki S. I. 2. 2. 2. 2. 2. 2.

(d) Hist: & Coll: Luce: S. I.

de fabrica assurgeret, ad Majestatem Celsitudinis Benevolentissimi Principis. Quia verò non erigitur moles sumptuosa, nisi profuso aere, & illud liberaliter suppeditavit. Hos cum experimur amores Principis, odium incurrimus Schismaticorum; quibus favente die solidamus fundamenta lapidibus, nox invida eruit. Parum est: invaluit Schismaticorum malevolentia, ne dies quidem labori quietos indulset, cui noctes eripuit: malè sibi, nobis benè, opinantibus schismaticis, quod Gentem illorum numerosissimam [ultra sexcentos etenim (a) Catholicos non numeravit Volhynia] venimus Romani [probavit eventus) ut tolleremus. Tantum nobis iniquos tumultus, Numini supremo impios, ut invictus Princeps sedasset, seditiosos averteret, aversos à temerario ausu impediret; advolat stipatus milite, ponit excubias, rejicit infensum Orthodoxæ Fidei hostem, impedimentum amovetur labori, promovetur opus, consurgit Fabrica. Iamne extractum positi stetimus? ferimur atrocius lingua acinace, famam proscindente, acsi à veritate tradamus dogmata aliena, cum Orthodoxæ Fidei proponimus. Et hanc benignitas Principis à nobis avertit correptionem; diem indixit disputationi publicæ in Cathedra Castrensi, hodie Græco-Unita. Fit concursus, descendit ad certamen, defensurus Romanam Fidem, Societatis nostræ P. Sigismundus Obrius, oppugnaturus Pseudo Doctor Kijoviensis à Generoso Basilio (cujus consultò parcimus nomini, sit Anonymus) invitatus, acerrimo & ipso Schismatico, in Civitate hæret, venire recusat, disputare non impetratâ veniâ Patriarchæ Constantinopolitani renuit: ex urbe clam aufugit. Quid agit

(a) *Hist. Coll. Luce. S. Z.*

Princeps Catholicus? pro nobis concludit Orthodoxis victoribus, antequam pugnavimus, à Basilio confuso, collaudante Corona Nobilitatis frequentissima, pretium duorum millium pactum repetit, victoriq; offert Obricio; ipse devinctis sibi nostris cordibus, trophæo contentus gloriæ.

Eandem benevolentiam qua in nostram Religionem, cum sanguine transfudit in Filium, Celsissimum NICOLAUM Principem in Klevan CZARTORYSKI, Palatinum Volhyniæ, pietate & meritis æquè gloriosum. Fundaverat Celsissimus Genitor Parochiam Klevanensem, Filius ad Præposituram evexit. Parens obtulit cum fundo Aulam, ut fieret Collegium Luceoriæ nostrum; Natus, suburbii fundos CZARTORYSCIANI vastissimos inscribit: (a) quorum proventibus Religiosæ aleremur personæ. Quos non impendit labores pro Patria & communi bono? administravit Iustitiam Deputatus Iudex (b) Tribunalis Regni, stabilivit consiliis Legatus ad Generalia Comitia (c) prosperitatem Regni, defendit Hector integritatem Regni, Tartarorum & Svecorum terror. Utrumq; celebratum primò sæculò Religionis nostræ (d) encomio: si ipse fingere vellet, neq; plura bona reminisci, neq; majora posset consequi, quàm illi virtus & natura tribuerunt, liberatitas & prudentia, magnanimitas, omnia quæ stirpem Regiam deceant. Esse piùm, & castra sequi posse, docuit Societatis JESU amantissimus, eam ita complexus, ut benè faciat &c. O summam encomiorum CZARTORYSCIANI Nominis fovendam pectore Regum! æviternum retinendam in Fastis Patriæ! no-

[a] Hist. Coll. Luce. S. I.

[b] 1625.

[c] 1633.

[d] Pigłowski.

stris cordibus asservandam! ad imitationem tradendam posteris.

Totam implevit illam à Majoribus transcriptam in se Celsissimus Princeps in Klevań & Zukow AUGUSTUS ALEXANDER CZARTORYSKI Palatinus Generalis Terrarum *Russiæ*, Eques Aquilæ Albæ, & Sancti Andreae, Præfectus Generalis Terrarum Podoliæ, Pater Patriæ, Frons Senatûs prima, Equitum fortitudo invicta, æquitas Iudicum, Amor Regum, Religionis Gloria. Quos pro Patria labores non suscipit? cum Fortunæ jactura, cum virium detrimento, vitæ cum discrimine, nullis parcit sumptibus, ut Regni opes multiplicet; nullis frangitur incommodis, ut libertatis integritas perennet; nullis deterretur periculis, ne *Respublica* hostem pertimescat. Iuvat Senatum consiliis saluberrimis, dexteritate Polonum Martem animat, æquitatem Iustus promovet, Probus tuetur Religionem. Illius plurimum debet Patria sollicitudini, quòd ab armis conquiescat; qui & internas componit *Reipublicæ* discordias, & Gentium avertit extraneas. Illud singulare: tenet devincta Civium corda summa humanitate, offensas dissimulat benignitate, averfos flectit lenitate: omnium in se convertit oculos spectabilis, & ora, prædicandus. Quantum vero vicinus sanguine Regibus, non plùs distat Purpurâ, à solio, sede curuli Senator, ab Aureo Vellere Eques. Cum Throno assidet, quem firmavit, adhæret cordi majestatis Augustæ, cujus possidet pectus: hinc quos meretur favores, intimi affectus probant. Maximas illi nostra Religio debet gratias cujus Provinciam Polonam & Lithvanam afficit beneficiis, favoribus prosequitur, Majestate tuetur, auctoritate protegit.

Heu ludimur! ludimur! hoc brevi contextu laudum, Tuæ Celsissimæ Domûs Princeps Celebrissime cum distrahitur Orator, vitatâ Charybdî in Scyllas incidit; quarum inexhausta immensitate absorbetur. Restat non aliter in Procerum diffundendis laudibus millena vitare Ponti pericula; & Tuum ad felicem ingressum, temperare lætitiâ; quàm finem imponere dictioni, nè incidat in naufragium.

P E R O R A T I O

PENETRavit ad portas usq; Urbis Annibal, nec majorem intulit cladem cæsîs Sempronîs, Flaminiîs, Fabiîs, Æmiliîs, Terentiîs, Consulibûs, prostratis militum quinque ultra quinquaginta millibûs, fugato exercitu, eversis fortalitiîs, consumptis prædiîs; quemadmodum incussit terrorem Romanis suborto per ædes, forum, & plateas rumore; *Annibal ad portas! Annibal ad portas!* Illô etenim invalescente, plorabant liberi, rigescebant Genitrices, emoriebantur viri, miles in desperationem agebatur; universi Cives tabescebant, ultimo spiritu per auras aufugiente, ab exuviis corporis horrore concussi insperato, inaudito, acerbissimo.

Exquo Tu Præfecte Celsissime ingrederis Luceoriam, opposita resonat tessera: ANNIBAL ad portas PACIFICUS! ANNIBAL ad portas PACIFICUS! invehit tranquillitatem Oris, Urbi, Palatinatui. Hinc alacrius Coloni aratrô scindent glebam, Tuo proscribente Pogonia agrorum vastatores; Cives securius promovebunt negotiationem, avertente damnificatores; Celsissima Vothynensis Nobilitas componet inimicitias, dirimente lites; ipsa scelera plectentur justitiæ gladiô, virtutes præmiabuntur. Et quia

eadem acclamatio per singulorum crescit ora ab incremento Tuæ gloriæ tantâ perfundimur lætitiâ, quantum frequentia intelligit Hospitum, ego in animo concipio; efferam quibûs verbis exprimere nequeo. Quantum tamen spectamus oculis, auditu percipimus, loquimur. Plaudunt manibûs infantes, cum linguâ non valent; adventum Principis loquuntur pueri, gratulantur Adolescentes, adulti celebrant, venerantur senes. Plurimum etiam suæ felicitati ducunt & res inanimæ; assurgunt ædes in quibus versaris, cum Celsitudinem Tui Nominis O Princeps! non capiunt; Curia suo jure gaudet, quod reinducis Præfectus; gloriantur Tempa, quorum Divos invocas, ut faveant Regimini. Favebunt! indulget AUGUSTUS III. Rex Faventissimus, pro administranda æquitate, eminentioribûs præmiaturus titulis Præfectum; Amplissimos Senatus expectat progressus in Patria; Celsissima Domus suis majoribus pares exoptat honores; Equestris Ordo parat Trophæa, populus perennem appromittit memoriam. Quod Societatis nostræ votum est expectas Princeps Celsissime? idem quod exposuimus ad mentem Reipublicæ. Pro Coronide, Luceoriense Collegium Celsissimæ Domûs auctum favoribûs, Conservatori suo, Præfecto Celsissimo, cum auge Titulorum, Regum favores, amplissimos Reipublicæ honores, Civium Patriæ amores, ad rectefactorum Gloriam immortalē Vovet.

Biblioteka Jagiellońska

std:0022278

